

Τὰ Δυτικογερομανικὰ μονοπώλια καὶ ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ

OTTO REINHOLD

Οἱ δρόμοι καὶ οἱ μέθοδες ποὺ χρησιμοποιήθηκαν στὴ Δυτικὴ Γερμανία, μὲ τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν Η. Π. Α. καὶ τῶν ἄλλων δυτικῶν δυνάμεων, γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ ἡ δύναμη τοῦ Γερμανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ὑπῆρξαν διάφορες καὶ συχνὰ περίπλοκοι. Ἡ ἔντονη δραστηριότητα ποὺ ἀνέπτυξαν τὰ Δυτικογερομανικὰ μονοπώλια στοὺς κόλπους τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ σὲ ἄλλους διεθνεῖς μονοπωλιακοὺς οργανισμοὺς, ἐρμηνεύεται, πρὶν ἀπ' ὅλα, μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἡ Δυτικὴ Γερμανία γνώρισε στὴ μεταπολεμικὴ περίοδο μιὰ ἀπτόμη ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καὶ μιὰ αὐξηση τοῦ ὄγκου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ποὺ ἤδη ἀπὸ πολὺν καιρὸ ξεπερνοῦν τὰ ἐθνικὰ πλαίσια. Ἡ σοβαρὴ ἀνάπτυξη πολλῶν κλάδων τῶν μηχανικῶν κατασκευῶν, τῆς χημείας, τῆς ἠλεκτροτεχνικῆς, τῆς κατασκευῆς αὐτοκινήτων, ἔγινε δυνατὴ γιατί, περισσότερο ἀπὸ 40—50% αὐτῆς τῆς παραγωγῆς κατευθύνθηκε πρὸς τὶς ἐξαγωγές. Σὲ ἄλλους κλάδους, ὅπως ἡ σιδηρουργία π.χ., ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους νέες μορφές μονοπωλιακῶν ἐνώσεων, ποὺ κατέστησαν ἀναγκαῖα μιὰ ὠρισμένη διαίρεση τῆς ἐργασίας μεταξὺ τῶν χωρῶν.

Ὑστερα, σὰν συνέχεια τῆς ἀνισόμετρης ἀνάπτυξης τοῦ καπιταλισμοῦ, οἱ οἰκονομικὲς δυνατότητες καὶ ἡ οἰκονομικὴ δύναμη τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν μονοπωλίων, σοβαρὰ ἀπλώθηκαν στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων ἐτῶν. Τὸ μερίδιο τῆς Γερμανίας στὴ βιο-

μηχανικὴ παραγωγή τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου, ἔφθασε, ἀπὸ 3,6% τὸ 1948, τὸ 9,2% τὸ 1961. Κατέχει σήμερα τὴ δεύτερη θέση μεταξὺ τῶν ἱμπεριαλιστικῶν δυνάμεων. Καὶ γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἐμφανίσθηκε ἡ χαρακτηριστικὴ καὶ μοιραία ἀντίθεση τοῦ Γερμανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ: ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ οἰκονομικὸ τῆς δυναμικὸ καὶ τὴν ἐπιρροή τῆς στὴν παγκόσμια ἀγορὰ, τὶς σφαῖρες ἐπενδύσεων τῆς κ.λ.π. Ἔτσι,, ἡ ἀναδιανομὴ τῶν ἀγορῶν καὶ τῶν ἄλλων σφαιρῶν ἐπιρροῆς, ἔγινε πάλι ὁ σκοπὸς τῶν Γερμανικῶν μονοπωλίων. Ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἀμφίβολο σήμερα νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀναδιανομὴ μεταξὺ τῶν ἱμπεριαλιστικῶν χωρῶν μὲ τὴν προσφυγὴ στὰ ὅπλα, χωρὶς νὰ μιλοῦν πιά γιὰ τὶς προσπάθειες πραγματοποίησης αὐτῆς τῆς ἀναδιανομῆς εἰς θάρος τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν. Ἄν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ δύναμη ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ οἱ φιλειρηνικὲς δυνάμεις ὅλου τοῦ κόσμου, ἕνας πόλεμος ἀνάμεσα στὶς κύριες ἱμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, θὰ ἔθετε ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἴδια τὴν ὑπάρξη τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἔτσι, τὰ δυτικογερομανικὰ μονοπώλια ἐπιχειροῦν νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἴδια ἀποτελέσματα στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ νὰ πραγματοποιήσουν τοὺς νεοαποικιακοὺς σκοποὺς των, χρησιμοποιώντας πρὶν ἀπ' ὅλα τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ τοὺς ἄλλους μονοπωλιακοὺς κρατικοὺς οργανισμοὺς. Ἡ δήλωση ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τὴν ἐπομένη τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας τῆς Ρώμης εἶναι πολὺ χαρακτηρισ-

στική: «Πρὶν, ἡ συνήθεια ἦταν νὰ τακτοποιοῦμε αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ γεγονότα μὲ τὴ βοήθεια τῆς στρατηγικῆς, τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν μαχῶν, σήμερα χρησιμοποιοῦμε τὶς συμφωνίες».

Τρίτο, ἡ προσχώρηση στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ, ἀνταποκρίνεται πλήρως στὴ ρεβανσιστική πολιτικὴ τῆς Μπὸν, ποὺ ἡ αἰχμὴ τῆς στρέφεται πάντοτε ἐναντίον τῆς ΕΣΣΔ, τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἄλλων σοσιαλιστικῶν χωρῶν. Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ, τὸ ΝΑΤΟ καὶ οἱ ἄλλοι διεθνεῖς ἱμπεριαλιστικοὶ ὀργανισμοί, προσφέρουν στοὺς Δυτικογερμανοὺς δρόμους καὶ τρόπους ἀποφασιστικοὺς γιὰ «τὴν ἀναθεώρηση τῆς ἱστορίας».

Ἡ ἀντικειμενικὴ ἀναγκαιότητα τῆς διεθνοποίησης τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ποὺ ἔγινε ἀναγκαία μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, εὐνοοῦσε κατὰ κάποιον τρόπο τὴν ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, τὴν ἐνίσχυση τῶν οἰκονομικῶν, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν τῆς θέσεων καὶ ἐπίσης τὴν ἐξάπλωση τῆς ἐπιρροῆς τῆς μέσα στὸν καπιταλιστικὸ κόσμον. Ἐν τούτοις, σήμερα, εἰσέρχεται σὲ μιὰ αὐξανόμενη ἀντίθεση μὲ τὸ νέο συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων στὸ διεθνὴ στίβο.

***

Οἱ ὑψηλοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς κυβερνήσεως τῆς Μπὸν, ἐπίμονα βεβαιώνουν, ὅτι ἡ πρακτικὴ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς σημαίνει ἄρνηση πολλῶν θέσεων τῆς Μαρξιστικῆς - Λενινιστικῆς θεωρίας. «Ὅμως τὰ σχέδια καὶ ὁ ρόλος ποὺ παίζει μέσα στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ ὁ δυτικογερμανικὸς ἱμπεριαλισμός, ἐπιβεβαιώνουν πλήρως τὶς προβλέψεις ποὺ ἔκανε ὁ Λένιν τὸ 1915 στὸ ἔργο του «Σχετικὰ μὲ τὸ σύνθημα τῶν Ἐνωμένων Πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης». Ἐγγραφὴ: «Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ... οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης εἶναι, στὸ καπιταλιστικὸ καθεστῶς ἢ ἀδύνατες ἢ ἀντιδραστικές... Βέβαια, ὠρισμένες προσωρινῆς συμφωνίες εἶναι δυνατὲς ἀνάμεσα στοὺς καπιταλιστὲς καὶ ἀνάμεσα σὲ δυνάμεις... ὅπως μιὰ συμφωνία ἀνάμεσα στοὺς Εὐρωπαίους καπιταλιστὲς... γιὰ ποῖο σκοπὸ; Μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ πνίξουν ἔνωμένοι τὸ σοσιαλισμὸ στὴν Εὐρώπη...» καί, ὅπως ἔλεγε ὁ Λένιν, νὰ προστατεύσουν τὶς ἀποικίες ποὺ κατέχουν ἐναντίον τῶν ἱμπεριαλιστῶν ἀνταγωνιστῶν των.

Ὁ βασικὸς ὁρος γιὰ νὰ μπορέσει ἡ Μπὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς κρατικούς διεθνεῖς μονοπωλιακοὺς ὀργανισμοὺς γιὰ τὰ ἐπιθετικὰ τῆς σχέδια, θρῖσκεται πρὶν ἀπ' ὅλα στὸ οἰκονομικὸ δυναμικὸ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Τὰ δυτικογερμανικὰ μονοπώλια κατέκτησαν κυριαρχικὲς θέσεις σὲ ὅλους τοὺς ἀποφασιστικοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, καί, ὕστερα ἀπὸ τὴ συμφωνία τῆς Ρώμης, ἐνίσχυ-

σαν σοβαρὰ τὶς θέσεις τους μεταξὺ τῶν «ἔξ». Αὐτὸ ὑπῆρξε ἡ ἀντικειμενικὴ θάση τῆς αὐξήσεως τῆς ἐπιρροῆς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας σὲ ὅλους τοὺς πιὸ σοβαροὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν κρατῶν τῆς «Μικρᾶς Εὐρώπης».

Τώρα, οἱ ἐξαγωγὲς τῶν ἄλλων χωρῶν τῶν «ἔξ», ἐξαρτῶνται πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴ Δυτικογερμανικὴ ἀγορὰ, ἀπὸ ὅσο οἱ δυτικογερμανικὲς ἐξαγωγὲς δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὶς ἀγορὲς αὐτῶν τῶν χωρῶν. Σύμφωνα μὲ ἐπίσημη δήλωση, σχετικὰ μὲ τὶς ἐξαγωγὲς «κεφαλαίων» τῆς Δυτικῆς Γερμανίας γιὰ τὸ 1958—1961 (3.300 ἐκ. μάρκα), περισσότερα ἀπὸ 75% κατευθύνθηκαν πρὸς τὶς χώρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Στὸ τέλος τοῦ 1961, περίπου διακόσιες δυτικογερμανικὲς ἀνώνυμες ἐταιρίες ἔκαναν ἐπενδύσεις στὴ Γαλλία κι' ἀπ' αὐτὲς οἱ ἐξῆντα πέντε εἶναι ἐταιρίες βιομηχανικὲς, ἑκατὸν τριάντα εἶναι ἐμπορικὲς καὶ τρεῖς εἶναι ἀσφαλιστικὲς. Τὰ μονοπώλια τῆς Δυτικῆς Γερμανίας δείχνουν ἰδιαίτερη δραστηριότητα στὴν Ἀλσατία καὶ τὴ Λωρραίνη. Σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ κυριαρχοῦν στὸ ἕνα τέταρτο ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀπὸ τὸ 6ο συνέδριο τοῦ Ἐνοποιημένου σοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Γερμανίας, διαπιστώθηκε, ὅτι τὰ δυτικογερμανικὰ μονοπώλια χρησιμοποιοῦσαν τὸ οἰκονομικὸ δυναμικὸ ποὺ διαθέτουν καθὼς καὶ τὴν τάση γιὰ διεθνοποίηση τῆς οἰκονομίας, γιὰ νὰ ἐπεκτείνουν ὅσο εἶναι δυνατό πιὸ γρήγορα, τὴν ἐπίδρασή τους στοὺς κόλπους τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, μὲ τὴ βοήθεια τῶν νέων μορφῶν διεισδύσεως τοῦ κεφαλαίου. Αὐτὸ τὸ φαινόμενο τῆς διεισδύσεως, ποὺ τώρα ὀξύνεται, πρέπει νὰ καταλήξῃ στὸ σηματοπισμὸ ἰσχυρῶν διεθνῶν μονοπωλίων, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπόκεινται στὴν ἰσχυρὴ ἐπίδραση τοῦ δυτικογερμανικοῦ κεφαλαίου.

Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς διεισδύσεως τοῦ κεφαλαίου, μορφὲς σὰν τὴ δημιουργία τῶν filiales, τὴ δημιουργία τῶν «ὑπερεθνικῶν» τράστ, τὴν κοινὴ παραγωγή ἐξοπλισμοῦ, τὴν εἰδίκευση καὶ τὴ συνεργασία στὴν παραγωγή, τὶς κοινὲς ἔρευνες κ.λ.π., παίζουν ἕναν ἰδιαίτερον δόλο.

Οἱ διεθνεῖς ἐπιχειρηματικὲς ἐνώσεις, οἱ ἐμφανίσθηκαν στὰ πλαίσια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἔχουν μεγάλη σημασία. Στὸ 1959, ὑπολογίζονταν σὲ 50 αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἐνώσεις στὴ βιομηχανία, 40 στὸ ἐμπόριο, τὶς τράπεζες καὶ ἄλλους κλάδους τῆς οἰκονομίας. Τὸ Μάρτιο τοῦ 1961, ἔφθασαν κίολας τὶς ἑκατὸν σαράντα.

Τὰ δυτικογερμανικὰ μονοπώλια καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Μπὸν ἐπιδεικνύουν μιὰ ἰδιαίτερη δραστηριότητα στὴν κοινὴ παραγωγή ἐξοπλισμῶν.

Οἱ δυτικογερμανοὶ ἱμπεριαλιστὲς ἀσκοῦν σήμερα ἀποφασιστικὴ ἐπίδραση στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ, καὶ τὰ μονοπώλια τῆς Δυτικῆς Γερμανίας κυριαρχοῦν σήμερα

στην παραγωγή και την αγορά σε πολλούς σοβαρούς τομείς. Και δέν τὸ κρύβουν καθόλου, πὼς ὅλα αὐτὰ τοὺς εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ἀπλώσουν, μὲ τὴ βοήθεια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, τὴ δύναμή τους πέρα ἀπ' τὰ σύνορά τους. Σὲ μιὰ εἰδικὴ ἔκδοση τοῦ Ραϊνίσερ Μερκούρ, κύριο ὄργανο τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, ἔγραψαν ἀνοιχτά, τὸν τελευταῖο Ἰούνιο, κάτω ἀπὸ τὴ ρουμπρίκα «Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας τὸ 1973»: «Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ εἶναι πολὺ μικρὴ, καὶ περισσότερο γιὰ τὰ σύνορά της διασχίζουν τὴν κύρια βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Εὐρώπης. Ὅλα δείχνουν, πράγματι, ὅτι οἱ ἰσχυρὲς δυνάμεις τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως θὰ καταλήξουν σὲ δέκα χρόνια σὲ μιὰ μεγάλη Εὐρωπαϊκὴ ὀλοκλήρωση. Γιὰ τὴ Γερμανικὴ οἰκονομία, ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτή... Ἡ σημερινὴ Εὐρωπαϊκὴ ὀλοκλήρωση σταματᾷ στὰ σύνορα τῆς Εὐρώπης. Θὰ μπορούσε νὰ περιοριστεῖ στὶς κύριες βιομηχανικὲς περιοχὲς, πού περικλείουν τοὺς μοχλοὺς διοικήσεως καὶ τὶς ἐνώσεις ἐλευθέρου ἐμπορίου τῆς περιφέρειας».

Ἡ ἀποφασιστικὴ ἐπίδραση, πού ἀσκεῖ πάνω στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ ὁ δυτικογερμανικὸς ἰμπεριαλισμὸς, εἶναι ἐπικίνδυνη, πρὶν ἀπ' ὅλα γιὰ τὴ βοήθεια τῆς ὀλοκλήρωσης, ἐγκαθιστᾷ τὴν κυριαρχία του στὴν Εὐρώπη πάνω στὴν οἰκονομικὴ θάση τοῦ ΝΑΤΟ, κι' αὐτὸ τὸ χρησιμοποιοῖ ἐν συνεχείᾳ γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔχει στὴ διάθεσή του ἀτομικὰ ὄπλα χωρὶς ἐπιφυλάξεις.

Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων τῶν Μαρξιστῶν σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο (Μόσχα, Αὐγουστος - Σεπτέμβριος 1962) καὶ στὸ ἄρθρο «Τὰ θεωρητικὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς» (στὸ περιοδικὸ «Ἡ Παγκόσμια Οἰκονομία καὶ οἱ διεθνεῖς σχέσεις», ἀριθ. 10, 1962), ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ε. Βάργκα, ἔθεσε τὸ ἐρώτημα, ἂν ὁ σχηματισμὸς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τῶν ἄλλων μονοπωλιακῶν κρατικῶν ὀργανισμῶν, θὰ μπορούσε νὰ καταλήξει σὲ ριζικὲς ἀλλαγὲς μέσα στὴν Εὐρωπαϊκὴ καπιταλιστικὴ ἀγορὰ. Προμίζουμε πὼς ἡ ἐξέλιξη τῶν γεγονότων στὰ τελευταῖα χρόνια ἔδειξε πολὺ καθαρά, ὅτι καμμιά ὀλοκλήρωση δέν ἦταν σὲ θέση νὰ ἐξαλείψει τὶς θεμελιώδεις ἀντιθέσεις τῆς καπιταλιστικῆς ἀγορᾶς. Ἀλλά, ὅπως φαίνεται ἀπ' τὸ παράδειγμα τοῦ δυτικογερμανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, εἶναι φανερό, πὼς ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ οἱ ἄλλες διεθνεῖς οἰκονομικὲς «κοινότητες» παρέχουν ἔδαφος σὲ πρόσκαιρες ἢ μικρότερες ἀλλαγὲς (μέσα στὰ ὅρια τοῦ καπιταλισμοῦ) τῆς διαρθρώσεως τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, ἀλλαγὲς πού ἔχουν φυσικὰ τὶς ἀνταντακλάσεις τους στὴν ἀγορὰ. Ἐνα ἐνδιαφέρον στοιχεῖο εἶναι ἐδῶ, κατὰ τὴ γνώμη μας, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ δημιουργία αὐτῶν τῶν κρατικῶν μονοπωλιακῶν ἐνώσε-

ων δέν γίνεται ἀπομονωμένα, ἀλλὰ σὲ σύνδεση μὲ ἄλλους παράγοντες, καθοριζόμενους ἀπ' τὸ παγκόσμιο σοσιαλιστικὸ σύστημα, ἀπ' τὸ τρίτο στάδιο τῆς γενικῆς κρίσεως τοῦ καπιταλισμοῦ, τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ ἐπανάσταση κ.λ.π.

Ἡ ἐπίδραση τοῦ παγκόσμιου σοσιαλιστικοῦ συστήματος δυναμώνει τὴν ἀγωνιστικὴ τῆς ἐργατικῆς τάξεως τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν, ὑποχρεώνει τὰ κυρίαρχα μονοπώλια σὲ διάφορες παραχωρήσεις πρὸς τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τοὺς ἐργαζομένους καὶ ἐμποδίζει τοὺς διευθυντικούς κύκλους νὰ προσανατολίζουν τὴν πολιτικὴ τους πρὸς τὴν ἐξυπηρέτηση μονάχα τῶν συμφερόντων τους πού εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὴν ἀναζήτηση τοῦ κέρδους. Ἡ οἰκονομικὴ ἀμίλλα μὲ τὸ παγκόσμιο σοσιαλιστικὸ σύστημα, ὑποχρεώνει τὰ μονοπώλια νὰ πάρουν μέτρα γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ πρόοδο, τὶς ἐπενδύσεις κ.λ.π. Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ οἱ ἄλλες μονοπωλιακὲς ἐνώσεις, εἶναι μιὰ προσπάθεια νὰ λυθοῦν αὐτὰ τὰ νέα προβλήματα πού πηγάζου ἀπ' τὴν τάση ἐναντίον τοῦ σοσιαλισμοῦ. Γι' αὐτὸ, ἂν θέλει κανεὶς νὰ ἀναλύσει καὶ νὰ ἐκτιμῆσει τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ τὶς ἄλλες «ἐνώσεις», δέν μπορεῖ νὰ καταλήξει σὲ ὀρθὰ συμπεράσματα, παρὰ ἂν ἐξετάσει τὴν ἰμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ τῆς ὀλοκληρώσεως ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς ἐπιδράσεως τοῦ παγκόσμιου σοσιαλιστικοῦ συστήματος, τῆς ἀύξανόμενης πιέσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ γενικὰ τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς προόδου καὶ ἀκόμα ὀρισμένων ἄλλων παραγόντων. Κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποψη πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἡ ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη τῶν διαφόρων ἰμπεριαλιστικῶν κρατῶν καὶ μονοπωλιακῶν ὀμάδων, κατάσταση πού δίνει σ' ὀρισμένα ἀπ' αὐτὰ τὴ δυνατότητά νὰ ἐπεκτείνουν τὶς θέσεις τους, τὴν οἰκονομικὴ τους δύναμη καὶ τὴν ἐπιρροή τους.

Οἱ διευθύνουσες μονοπωλιακὲς ὀμάδες τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἀνέπτυξαν ἰδιαίτερη δραστηριότητα γιὰ τὴ δημιουργία καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, γιὰ τὸν ἴδιον λόγο νὰ ἐπιτύχουν γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους τὸ πιὸ μεγάλο οἰκονομικὸ, πολιτικὸ καὶ στρατιωτικὸ ὄφελος. Αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα μποροῦν νὰ συνοψισθοῦν:

α) Ἡ κατάργηση τῶν συνόρων, πού περὶ ὅριζαν τὴν κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ κεφαλαίου ἀνάμεσα στὰ κράτη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, βοήθησε πολὺ τὰ διευθυντικὰ μονοπώλια τῆς Δυτικῆς Γερμανίας νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἐξουσία τους ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, νὰ χρησιμοποιήσουν πιὸ ὀρθολογιστικὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν τεχνικὴ σὲ πολυάριθμους τομείς, κι' αὐτὸ αὐξήσε τὰ κέρδη τους καὶ τὴ συναγωνιστικὴ τους ἰκανότητα.

β) Τὰ δυτικογερμανικὰ μονοπώλια, δυνάμωσαν στοὺς κόλπους τῆς Κοινῆς Ἀγο-

ρᾶς, καὶ μπόρεσαν νὰ ἐπεκτείνουν τὶς ἀγορές τους ἔξω ἀπὸ τὴν Κοινὴ Ἀγορά. Ἰδιαίτερα εὐνοϊκὸ γιὰ τὴ δυτικογερμανικὴ ἐξάπλωση, εἶναι τὸ γεγονός, πὼς οἱ βασικοὶ βιομηχανικοὶ κλάδοι γιὰ τὴν ἐπισημονικὴ τους τεχνικὴ πρόοδο (μηχανικὲς κατασκευές, ἠλεκτροτεχνικὴ, χημεία κ.λ.π.) εἶναι ἡ πιὸ ἀνεπτυγμένοι στὴ Δυτικὴ Γερμανία.

γ) Οἱ διευθυντικοὶ κύκλοι τῆς Δυτικῆς Γερμανίας χρησιμοποίησαν πλατεῖα τὴν ἐλευθερίᾳ μετακινήσεως τῶν ἐργατῶν μέσα στὴν Κοινὴ Ἀγορά, γιὰ νὰ στρατολογήσουν φθηνὴ ἐργασία μέσα στὶς χῶρες τῶν «Ἐξ» καὶ τὶς χῶρες πού συνδέονται μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά, ὅπου ὑπάρχει μεγάλη ἀνεργία καὶ οἱ ἀποδοχές εἶναι πιὸ χαμηλές. Ὑπολογίζονται σὲ περισσότερους ἀπὸ 800.000 οἱ ξένοι ἐργαζόμενοι σήμερα στὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ οἱ ὅροι ἐργασίας καὶ διαβιώσεώς τους εἶναι πολὺ κατώτεροι τῶν δυτικογερμανῶν. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ μέξιμου κέρδος καὶ τὴν ἐξάπλωση τῆς ἐπιρροῆς της, ἡ δυτικογερμανικὴ οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία χρησιμοποιοῦ τὸν ἐφεδρικό βιομηχανικό στρατὸ ἐργασίας ὀλόκληρης τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τῶν χωρῶν πού συνδέονται μ' αὐτή.

δ) Ἡ Κοινὴ Ἀγορά καὶ οἱ διεθνεῖς μονοπωλιακοὶ κρατικοὶ ὀργανισμοὶ παίζουν μεγάλο ρόλο στοὺς νεοαποικιακοὺς σκοποὺς τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ τῆς Μπὸν. Μὲ τὸ σόφισμα τῆς «Ἐνώσεως» τῶν παλιῶν ἀποικιακῶν ἐδαφῶν καὶ τῶν «κεφαλαίων ἀναπτύξεως», πού κατὰ μεγάλο ποσοστὸ προέρχονται ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ τὴ Γαλλία, τὰ δυτικογερμανικὰ μονοπώλια ἐπιχειροῦν σήμερα νὰ ἐπεκτείνουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὶς θέσεις τους στὴν Ἀφρική. Ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρει τὰ Γερμανικὰ μονοπώλια ἡ διευκόλυνση στὸν ἀνώτατο βαθμὸ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μὲ τὰ «ἐνωμένα» κράτη, γιὰ τὴ συνεχῆς μείωση τῶν τιμῶν στὶς ἐξαγωγές τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἡ ὑψωση τῶν τιμῶν πολλῶν εἰδῶν τῶν μηχανικῶν κατασκευῶν, εὐνοοῦν τὴν αὐξηση τῶν κερδῶν. Μονάχα αὐτὸ τοὺς ἐπιτρέπει κάθε χρόνο νὰ πραγματοποιοῦν κέρδη πού ξεπερνοῦν κατὰ πολὺ τὴ «βοήθεια» τῆς Δυτικῆς Γερμανίας πρὸς τὶς ἀφρικανικὲς χῶρες.

ε) Οἱ πιὸ μιλιταριστικὲς ὀμάδες τοῦ δυτικομονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, πού καθορίζουν σήμερα, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὸν πολιτικὸ προσανατολισμὸ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὴν κυρίαρχη οἰκονομικὴ θέση, πού πέτυχαν μέσα στὴν Κοινὴ Ἀγορά, γιὰ νὰ πραγματοποιοῦν τοὺς ἐπιθετικοὺς τους σκοποὺς.

***

Οἱ διευθύνοντες κύκλοι τῆς Δυτικῆς Γερμανίας δὲν ἔκρυσαν ποτέ, ὅτι ἔχουν τὴν ἀνάγκη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ μιᾶς κυρίαρχης οἰκονομικῆς καταστάσεως, γιὰ νὰ

κατακτήσουν μέσα στὸ ΝΑΤΟ τὴν ἀναγκαιότητα γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ρεβανσιστικῶν τους σκοπῶν ἐπιρροῆς. "Ἔτσι, δὲν πρέπει νὰ βλέπουμε τοὺς σκοποὺς ὀλοκληρώσεως τῶν διευθυντικῶν μονοπωλιακῶν ὀμάδων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, μονάχα ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ πλευρά. Στὸ μέτρο πού ἐνίσχυε τὴν ἐπιρροή της στὴν Κοινὴ Ἀγορά, ἡ Δυτικὴ Γερμανία δὲν ἔπαψε νὰ προωθεῖ νέες ἀπαιτήσεις: διεύρυνση τοῦ στρατιωτικοῦ της δυναμικοῦ, νέες θέσεις - κλειδιά στὸ ΝΑΤΟ, μέχρι καὶ τὴ διεκδίκηση ἀτομικῶν ὀπλων. Εἶναι γνωστὸ, πὼς ὅλα αὐτὰ δὲν ἔμειναν χωρὶς ἀποτέλεσμα. "Ἐνα μέρος τῶν ἀξιώσεών της ἔχει ἤδη ἱκανοποιηθεῖ. Ἡ τακτικὴ τῶν ἐκβιασμῶν ἀπέναντι στὶς ἄλλες δυτικὲς δυνάμεις, διευκολύνθηκε ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἰσχύος τῆς Δύσεως, ἀπὸ τὸν ψυχρὸ πόλεμο καὶ τὴν πορεία πρὸς τοὺς ἐξοπλισμοὺς.

Μπορεῖ νὰ παρακολουθήσει κανεὶς, βῆμα πρὸς βῆμα, πὼς ἡ ἐξάπλωση τῆς οἰκονομικῆς ἐπιρροῆς τῶν δυτικογερμανικῶν μονοπωλίων μέσα στὴν Κοινὴ Ἀγορά, συνοδεύεται ἀπὸ πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς πραχωρήσεις τοῦ ΝΑΤΟ πρὸς τὴ Δυτικὴ Γερμανία, χωρὶς τὶς ὁποῖες, φυσικά, οἱ ἔξαλλοι τῆς Μπὸν δὲν θὰ μπορούσαν νὰ πλησιάσουν στὴ βασικὴ τους ἐπιδίωξη, τὴν ἀπόκτηση χωρὶς ὄρους πυρηνικῶν ὀπλων.

Σήμερα, πιὸ πολὺ ἀπὸ κάθε φορὰ, ὁ δυτικογερμανικὸς ἱμπεριαλισμὸς χρησιμοποιοῦ τὶς οἰκονομικὲς θέσεις, γιὰ νὰ πάρει στὰ χέρια του ἀτομικὰ ὀπλα, ἔστω στὴν ἀρχὴ μὲ τὴ μορφή τῶν «πολυμερῶν πυρηνικῶν δυνάμεων». "Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ὁ φὸν Γκούττεμπεργκ, ἔγραφε σὲ ἄρθρο του μὲ τὸν τίτλο «Ἡ ἐννοια τῆς Δύσης», ὅτι ἡ Εὐρώπη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς θὰ διαθέτει στὸ μέλλον ἕνα τεχνικὸ καὶ ἐπισημονικὸ δυναμικὸ, ἰσοδύναμο μὲ αὐτὸ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. "Ἔτσι, γράφει, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ ἐμποδιστεῖ αὐτὴ ἡ Εὐρώπη, πού βρίσκεται στὸ δρόμο τῆς ἐνοποιήσεως, νὰ προγραμματίσει τὸ δικὸ της ἀτομικὸ ἐξοπλισμὸ, ὑπὸ μιᾶ κεντρικὴ πολιτικὴ ἡγεσία. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀκόμα κανένας λόγος νὰ μὴν ἐμπιστεύεται ἡ σημερινὴ ἀτομικὴ δύναμη, ἡ Ἀμερικὴ, τὴν Εὐρώπη, ὅπως δὲν τὸ κάνουν σήμερα γιὰ τὴν Ἀμερικὴ οἱ μὴ ἀτομικὲς Εὐρωπαϊκὲς δυνάμεις».

Ἡ θέληση τῶν ἐξάλλων τῆς Μπὸν νὰ χρησιμοποιήσουν στὸ μεγαλύτερο βαθμὸ τὴν Κοινὴ Ἀγορά, γιὰ νὰ ἀγωνιστοῦν μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν δικῶν τους συμφερόντων, ἐναντίον τῆς διεθνούς ὑφέσεως, εἴταν ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς διακοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων στὶς Βρυξέλλες γιὰ τὴν εἴσοδο τῆς Ἀγγλίας στὴν Κοινὴ Ἀγορά καὶ τῆς ἐπιδεινώσεως τῶν πολυαρίθμων ἀντιθέσεων μέσα στὸ ἱμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο.

Ο Δυτικογερμανός Υπουργός του πολέμου, φόν Χάσσελ, έξήγησε, τόν Φεβρουάριο του 1963, γιατί ή Κυβέρνηση τής Μπόν δέν συμφωνούσε χωρίς έπιφυλάξεις για τήν προσχώρηση στην Κοινή Άγορά τής Μεγάλης Βρετανίας και τών συνεταίρων τής Εύρωπαϊκής Ζώνης Έλευθέρων Άνταλλαγών. Υπενθυμίζοντας τούς κινδύνους, πού θα συνεπάγονταν ή προσχώρηση για τς μεταλλευτικές και ύφαντουργικές βιομηχανίες, τά ναυπηγεία, τήν άγροτική οίκονομία, τήν άλιεία κλπ., ύπογράμμισε ότι ό πιό μέγας κίνδυνος ήταν πολιτικός. Η έφημερίδα «Ντί Βέλτ» γράφει γι' αυτό τό μέρος τών δηλώσεων του Χάσσελ: «Ό καγκελάριος λέει: Πώς θα έξαιπλωθεί αύτή ή Εύρώπη; Ποιά θα είναι τότε ή πολιτική της φυσιογνωμία; Θα γίνουν δεκτοί σ' αύτή ή σοσιαλιστική Δανία, ή σοσιαλιστική Νορβηγία, ή σοσιαλιστική Ίσλανδία και, ίσως, μιá Μεγάλη Βρετανία, πού θα τήν κυβερνούν οι έργατικοί; Η σοσιαλιστική Σουηδία είναι ήδη ουδέτερη, ή Φινλανδία επίσης. Τί θα γίνει μέ τήν Ίταλία, μέ τς δεξιές και άριστερές δυνάμεις της, κανείς δέν τό ξέρει. Ό δημοσπονδιακός καγκελάριος βλέπει έδω τόν πολιτικό κίνδυνο, ότι, δηλαδή, μέ τήν είσοχή αύτών τών χωρών, τό σύνολο τής Εύρώπης θα είναι ένας σχηματισμός, όταν αρχίζει νά κυριαρχεί ό σοσιαλισμός πού τό περιεχόμενό του είναι βασικά ουδετερόφιλο».

Οί κυρίαρχες ομάδες του δυτικογερμανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου, φοβούνται τήν διεθνή ύφεση και τήν ειρήνη, θα δυναμώσουν στό κοντινό μέλλον τήν πίεσή τους και τήν έπιρροή τους στις καπιταλιστικές κυβερνήσεις τής Εύρώπης. Θέλουν νά χρησιμοποιήσουν τήν Κοινή Άγορά, για νά έμποδίσουν μιá τέτοια έξέλιξη. Αύτόν τόν προορισμό έχει ό άξονας Παρισιοῦ — Μπόν.

Λίγον καιρό πριν από τήν άποχώρησή του, ό καγκελάριος Άντενάουερ δήλωσε άνοικτά, ότι ό άξονας Παρισιοῦ — Μπόν θα χρησίμευε, πριν άπ' όλα, για τήν πραγματοποίηση τών έπεκτατικών σχεδίων τών έξάλλων τής Μπόν, εις βάρος και τών Ιμπεριαλιστικών κρατῶν. Σέ μιá συνέντευξη στην έφημερίδα «Μπίλντ Τσάιτουγκ», έλεγε: «Ύστερα από όσα συνέβησαν στό παρελθόν, δέν μπορούμε νά κάνουμε για τόν έαυτό μας μιá παγκόσμια πολιτική. Όμως, ό φ ε ί λ ο υ μ ε νά κάνουμε μιá παγκόσμια πολιτική και γι' αυτό ό γείτονάς μας μάς προτείνει μόνος του νά είναι ό συνεργάτης μας. Ένεργώντας μόνοι, δέν μπορούμε νάχουμε πλεονεκτήματα, ούτε νά κάνουμε μιá παγκόσμια πολιτική για μάς τούς ίδιους, για τήν Εύρώπη, για τόν κόσμο όλόκληρο...».

Οί δημιουργοί του άξονα Παρισιοῦ — Μπόν ύπολογίζουν νά χρησιμοποιήσουν τό έργο τους και τήν Κοινή Άγορά, όχι μο-

νάχα έναντίον τών λαϊκῶν μαζῶν, αλλά επίσης και έναντίον του τμήματος εκείνου τής μεγάλης διεθνούς άστικής τάξεως — προπάντων στην Άγγλία και τς ΗΠΑ — πού άρχισαν νά έκτιμοῦν ρεαλιστικά τό συσχετισμό τών δυνάμεων στό διεθνή στίβο. Επίσης, οι έξαλλοι κύκλοι τής Δυτικής Γερμανίας, θέλουν, στηριζόμενοι στό οίκονομικό δυναμικό τής Κοινής Άγοράς, νά άποκτήσουν τά δικά τους άτομικά όπλα, για νά πραγματοποιήσουν μέ πλήρη ανεξαρτησία τήν έπιθετική τους πολιτική έναντίον τών σοσιαλιστικῶν χωρῶν και νά έμποδίσουν τς ΗΠΑ και τήν Άγγλία νά έξαγάγουν πολιτικά συμπεράσματα από μιá ρεαλιστική έκτίμηση του συσχετισμοῦ τών δυνάμεων ανάμεσα στα δύο παγκόσμια συστήματα.

Ό Έλβετός καθηγητής Ρόπκε, θεωρητικός και άπολογητής του γερμανικού Ιμπεριαλισμοῦ, έξηγεϊ στην έπιθεώρηση «Ντί Άουσσπράτσε», τήν έσωτερική σχέση, πού ύπάρχει ανάμεσα στην οίκονομική δύναμη και τούς μιλιταριστικούς σκοπούς. Κατά τή γνώμη του, είναι άναμφισβήτητο πώς ύπάρχει μιá άνισότητα ανάμεσα στην οίκονομική δύναμη και τό έκπολιτιστικό γόητρο τής καπιταλιστικής Εύρώπης, από τή μιá μεριά, και στον «άξιοθρήνητο ρόλο της» στην παγκόσμια πολιτική και στό κοινό μέτωπο έναντίον του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, από τήν άλλη. Πρέπει νά καταλάβουμε, λέει ό Ρόπκε, πώς «ή άμερικάνικη κυβέρνηση είναι σέ τέτοιο σημείο άδύνατη, άναποφάσιστη και χωρίς ένεργητικότητα, ώστε ή Εύρώπη πρέπει νά είναι πιό ισχυρή πολιτικά και στρατιωτικά, άν θέλουμε ν' άποφύγουμε τήν καταστροφή».

Γίνεται συνεχῶς και πιό καθαρό, ότι ή Κοινή Άγορά είναι, στα χέρια τών πιό άντιδραστικῶν και τών πιό μιλιταριστικῶν ομάδων του δυτικογερμανικού και γαλλικού μονοπωλιακού κεφαλαίου, ένα όργανο πάλης έναντίον τής ειρήνης και τής προόδου. Είναι βέβαιο, ότι ό δυτικογερμανικός Ιμπεριαλισμός έξαρτάται, για όλα τά άποφασιστικής σημασίας θέματα, από τς ΗΠΑ, ύπόκειται σ' αυτές, κα έλπίζει νά πραγματοποιήσει μέ τή βοήθειά της τς ρεβανσιστικές της έπιδιώξεις. Όμως, σύγχρονα, ό Ιμπεριαλισμός τής Μπόν, ανταγωνίζεται τς ΗΠΑ για τήν κυριαρχία στη Δυτική Εύρώπη. Ό Ιμπεριαλισμός τής Μπόν, όπως σημειώνει τό ένοποιημένο σοσιαλιστικό κόμμα τής Γερμανίας, έχει, χάρη στην Κοινή Άγορά, «άποκτήσει τέτοιο βάρος, ώστε οι ΗΠΑ έξαρτῶνται από τή συγκατάθεσή του, για νά έφαρμόσουν τήν Ιμπεριαλιστική τους πολιτική, όταν αύτή θίγει εύρωπαϊκά θέματα».

Μετά τήν άποχώρηση του Άντενάουερ, ύπάρχουν ώρισμένες ένδείξεις για μιá μεγάλη εύλυγισία στον προσανατολισμό τής έξωτερικής πολιτικής τής Μπόν. Όμως

δέν μπορεί κανείς να μιλάει για νέα πολιτική, παρά όταν η Μπόν θα εγκαταλείψει τους μιλιταριστικούς της σκοπούς.

**

Η σύγχρονη επιστήμη και τεχνική απαιτούν διεθνοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων κι' αυτή η αντικειμενική αναγκαιότητα βρίσκεται στη βάση της Κοινής 'Αγοράς. 'Αλλά, δημιουργημένη απ' τους Ιμπεριαλιστές και με τα Ιμπεριαλιστικά μέσα ή Κοινή 'Αγορά, έγινε, όχι μόνονα ή οικονομική βάση του ΝΑΤΟ στην Εύρωπη, αλλά και το οικονομικό θεμέλιο, το όργανο των πιο επικινδύνων για την ειρήνη ομάδων του χρηματιστικού κεφαλαίου.

Κι' από εδώ προέρχονται σήμερα οι πιο βαθείες αντιθέσεις. Είναι έντελως καθαρό ότι η μιλιταριστική πολιτική, που ακολουθούν οι ρεβανσιστές της Μπόν και ο Ντέ Γκώλ, με τη βοήθεια της Κοινής 'Αγοράς, βρίσκεται σε αντίθεση, όχι μόνονα με την Ιστορική εξέλιξη, με τα συμφέροντα της εργατικής τάξεως και όλων των εργαζομένων, αλλά και επίσης με τα συμφέροντα ενός μεγάλου μέρους της αστικής τάξεως. Η πολιτική αυτή πρόμηνυει βαθείες κρίσεις στο Ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο, αποτελεί μεγάλο κίνδυνο εξαπολύσεως μιας καινούργιας στρατιωτικής καταστροφής. Η ανάπτυξη της Κοινής 'Αγοράς δείχνει ότι οι οικονομικές και πολιτικές αντιθέσεις είναι στενά συνδεδεμένες μ' αυτή και ασκούν μια αυξανόμενη επίδραση στην κοινωνική εξέλιξη της Δυτικής Γερμανίας και της Δυτικής Εύρωπης. Μπορούμε να αναφέρουμε, μεταξύ των κυρίων οικονομικών αντιθέσεων, τις ακόλουθες:

1. Οι αντιθέσεις μεταξύ των Ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και σε πρώτη σειρά, μεταξύ της Δυτικής Γερμανίας και της 'Αγγλίας. Η Δυτική Γερμανία έχει φθάσει την 'Αγγλία στο επίπεδο βιομηχανικής παραγωγής και στον όγκο του εξωτερικού εμπορίου. Φοβούνται εν τούτοις, στη Μπόν, ότι, με το σημερινό συσχετισμό των δυνάμεων, η προσχώρηση της 'Αγγλίας στην Κοινή 'Αγορά, αφαιρεί, ή τουλάχιστον απειλεί τα οικονομικά πρωτεία της Δυτικής Γερμανίας στην Κοινή 'Αγορά. Κι' αυτό θα χειροτερέψει σοβαρά τον αγώνα του συναγωνισμού γενικά και ειδικότερα στη μεταλλευτική βιομηχανία, στις μηχανικές και ναυπηγικές κατασκευές στη βιομηχανία αυτοκινήτων και την ύφαντουργική και σε πολλούς άλλους κλάδους.

Τα δυτικογερμανικά μονοπώλια ακολουθούν απέναντι στην 'Αγγλία και στις χώρες της Ζώνης 'Ελευθέρων 'Ανταλλαγών, που αυτή διευθύνει, μια τακτική πολύ αντιφατική. 'Από τη μια μεριά, η Δυτική Γερμανία θα εύχονταν να μείνουν οι χώρες της Ζώνης 'Ελευθέρων 'Ανταλλα-

γών, όσο είναι δυνατό, έξω απ' την Κοινή 'Αγορά. 'Εκτός των πολιτικών λόγων, αυτή η απαίτηση υπαγορεύεται επίσης και από λόγους οικονομικούς, να περιορισθούν δηλαδή στο ελάχιστο, με τα ύψωμένα τελωνειακά φράγματα οι εξαγωγές αυτών των χωρών προς τη «μικρή Εύρωπη». 'Απ' την άλλη μεριά, οι χώρες της Ζώνης είναι οι κύριοι αγοραστές των δυτικογερμανικών εξαγωγών και οι συναλλαγές μ' αυτές αφήνουν στη Δυτική Γερμανία ένα πιστωτικό υπόλοιπο, κατά πολλές φορές ανώτερο από εκείνο που αφήνουν οι συναλλαγές με τους συνεταίρους της Κοινής 'Αγοράς. Είναι φανερό, ότι κάθε όξυνση των οικονομικών και πολιτικών αντιθέσεων μεταξύ των «'Εξ» και των «'Επτά», αποτελούν μια απειλή για τις εξαγωγές της Δυτικής Γερμανίας.

Σ' αν συνέπεια της ανισόμερης ανάπτυξης του καπιταλισμού ύστερα από το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ο όγκος της βιομηχανικής παραγωγής της Δυτικής Εύρωπης και των Η.Π.Α. πλησίασαν αισθητά και το ποσοτό των δυτικοευρωπαϊκών κρατών στο εξωτερικό εμπόριο του καπιταλιστικού κόσμου έφθασε σήμερα σε πολύ ανώτερο επίπεδο. Αυτό το γεγονός μόνονα είναι πηγή πολλών αντιθέσεων και προκάλεσε πολλές φορές όξυτητα στην ανταγωνιστική πάλη μεταξύ των Η.Π.Α. και της Κοινής 'Αγοράς, σε τομείς σαν την αγροτική παραγωγή, τη βιομηχανία αυτοκινήτων, την ηλεκτροτεχνική κ.ά. 'Εκμεταλλεζόμενες την εξάρτηση της Δυτικής Γερμανίας οι Η.Π.Α., για πολλά χρόνια εξέγαγαν στη Δυτική Γερμανία διπλάσια προϊόντα από όσα εισήγαγαν. Είναι προφανές, ότι οι διευθύνοντες κύκλοι της Δυτικής Γερμανίας δέν είναι διατεθειμένοι να βλέπουν να διαιωνίζεται αυτή η κατάσταση πραγμάτων.

Θέλοντας να διατηρήσουν όπωσδήποτε την έπιρροή τους στην Κοινή 'Αγορά, τα αμερικανικά μονοπώλια καταφεύγουν, όλο και περισσότερο, στη μέθοδο του Δουρείου "Ιππου. Με την εξαγωγή κεφαλαίων την αγορά επιχειρήσεων, ενισχύουν τις παλιές οικονομικές τους θέσεις στην καπιταλιστική Εύρωπη και καταλαμβάνουν νέες. Η συρροή πρό πάντων κεφαλαίων αμερικανικών στην Κοινή 'Αγορά πήρε τέτοια έκταση, που ο δυτικογερμανικός τύπος μιλάει ανοικτά για «δεύτερη εισβολή των Η.Π.Α.».

Το 1961 και 1962, η Δυτική Εύρωπη και προπάντων η Κοινή 'Αγορά, πέρασαν πιο καθαρά στην πρώτη σειρά των εισαγωγών 'Αμερικανικών κεφαλαίων. Σύμφωνα με τα στοιχεία του 'Υπουργείου 'Εμπορίου των Η.Π.Α., εξήχθησαν το 1962, 4.760 εκατ. δολλαρίων σε ιδιωτικά κεφάλαια, απ' τα όποια 1.810 εκ. δολλάρια στην Εύρωπη, έναντι 928 εκ. δολλαρίων μονά-

χα στη Λατινική 'Αμερική και 1.100 έκ. στον Καναδά.

Τò 1959—60 οί άμερικανικές έταιρειές είχαν στην Κοινή 'Αγορά τò πιò ύψηλò ποσοστò κέρδους, πòυ ξεπερνούσε κι' έκεινο πòυ έπετύγχαναν σέ ώρισμένες έξαρτημένες χώρες. Έκτòς άπ' τò χαμηλò επίπεδο τών άποδοχών, αútò έξηγείται άπò τò γεγονός ότι ή Μπòν τòυς είχε έξασφαλίσει εúνοϊκòυς όρους και άτέλειες. Πρέπει νά σημειώσουμε, ότι οί 'Αμερικανικές επενδύσεις συγκεντρώνονται σέ κλάδους άποφασιστικòυς για τήν έπιστημονική και τεχνική πρόοδο και στòυς έξοπλισμòυς: βιομηχανία πετρελαίου, ήλεκτροτεχνική, ήλεκτρονική, μηχανική άκριβείας, κατασκευή μεταφορικών μέσων κ.λ.π. Αútη ή κατάσταση δέν μπορεί παρά νά όξύνει τίς αντιθέσεις μεταξύ τών δυτικογερμανών και 'Αμερικανών ιμπεριαλιστών.

2) Πολλά ισχυρά μονοπώλια τής Δυτικής Γερμανίας απέκτησαν άπò τήν ανάπτυξη τής Κοινής 'Αγοράς οίκονομικά και πολιτικά πλεονεκτήματα. Αύξησαν τά κέρδη τους, επιτάχυναν τή συγκέντρωση τής παραγωγής και τòυ κεφαλαίου. 'Αλλά, ή όλοκλήρωση είχε, έξω άπ' αútò, θαρειές συνέπειες για πολλòυς κλάδους τής οίκονομίας τής χώρας, ειδικά για τήν έλαφρή βιομηχανία και τήν άγροτική παραγωγή.

Μέ τή μείωση τών δασμών ή είσαγωγή ύφαντουργικών προϊόντων αύξήθηκε μεταξύ τòυ 1955 και τòυ 1961 και τò πλεόνασμα τών είσαγωγών, πòυ ήταν 200 έκ. μάρκα, έφθασε τò 1961 τά 1.200 μάρκα. 'Η κατάσταση επιδεινώθηκε πιò πολò άπò τò γεγονός, ότι τά είσαγόμενα ύφαντουργικά προϊόντα προέρχονται κατά κύριο λόγο άπò τά κράτη τής Κοινής 'Αγοράς (Γαλλία, 'Ιταλία) πòυ έπωφελούνται άπò τή μείωση τών δασμών στò έσωτερικό τής Κοινής 'Αγοράς, ένω τά ύφαντουργικά προϊόντα τής Δυτικής Γερμανίας έξάγονται κυρίως πρòς τρίτες χώρες. 'Ανάλογη κατάσταση ύπάρχει για τά δερμάτινα είδη και ώρισμένα είδη τροφίμων.

Για διάφορους λόγους, οί τιμές τών άγροτικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων και τών σιτηρών, είναι πιò ύψηλές στη Δυτική Γερμανία άπò τίς άλλες χώρες τής Κοινής 'Αγοράς. Τò πρόγραμμα ανάπτυξης τής Κοινής 'Αγοράς προβλέπει σοβαρή μείωση αútών τών τιμών, γεγονός πòυ άπειλεί μέ κατάρρευση όκτακόσιες χιλιάδες άγροτικές έκμεταλλεύσεις. Και γι' αútò τò λόγο οί άγρότες τής Δυτικής Γερμανίας όργανώνουν μαζικές έκδηλώσεις έναντίον τής πολιτικής τής όλοκλήρωσης, πòυ άκολουθεί ή κυβέρνηση τής Μπòν.

3) 'Η πρακτική τής Κοινής 'Αγοράς δείχνει ότι ή «κοινότητα» δέν μπορεί νά έξαλείψει τίς θεμελιώδεις καπιταλιστικές έκδηλώσεις πòυ ή επίδρασή τους παίζει καθοριστικό ρòλο στην ανάπτυξη τής οίκονομίας. 'Η άνάλυση τής έξελίξεως τής βιο-

μηχανικής παραγωγής και ή κίνηση τòυ συνολικòυ κοινωνικòυ προϊόντος δείχνει πολò καθαρά, ότι, ύστερα άπò τή δημιουργία τής Κοινής 'Αγοράς, δέν ύπάρχει (μέ έξαίρεση τήν 'Ιταλία) καμμιά αξιοσημείωτη επιτάχυνση τής οίκονομικής ανάπτυξης τών χωρών, πòυ συμμετέχουν σ' αútη. 'Αντίθετα, οί ρυθμοί αύξήσεως παρουσιάζουν πτώση και δέν διαφέρουν, παρά πολò λίγο, άπò τòυς αντίστοιχòυς δείκτες πολλών άλλων καπιταλιστικών χωρών.

Πραγματικά, στá πέντε χρόνια (1953—57), πòυ προηγήθηκαν άπò τή συμφωνία τής Ρώμης, ή βιομηχανική παραγωγή τών «Έξ» αύθήθηκε κατά 47%, ένω στá πέντε έπόμενα χρόνια (1958—62) αύξήθηκε μονάχα 36%, και αναλυτικώτερα άπò 62 σέ 36% στη Δυτική Γερμανία, άπò 48 σέ 28% στη Γαλλία, άπò 50 σέ 63% στην 'Ιταλία. Στην 'Ιαπωνία, ό αντίστοιχος δείκτης ήταν, για τά πέντε πρώτα χρόνια 102% και για τά έπόμενα 103%. Στη διάρκεια τών τελευταίων χρόνων, οί ρυθμοί βιομηχανικής αναπτύξεως επιβραδύνθηκαν άπότομα στη Δυτική Γερμανία: άπò 10,7%, τò 1960, έπεσαν στá 4,9% τò 1962 και τò 1963 ('Ιανουάριος - Νοέμβριος) σέ 3,4% περίπου.

'Απò έδω πηγάζουν δυò ενδιαφέροντα συμπεράσματα. Πρώτα - πρώτα, ότι οί σχετικá ύψηλòι ρυθμοί οίκονομικής αύξήσεως στη μιá ή τήν άλλη περίοδο στις χώρες τής Κοινής 'Αγοράς δέν όφείλονται στην ύπαρξη τής Κοινής 'Αγοράς. 'Υστερα, πòς ή Κοινή 'Αγορά έπεξέτεινε τήν οίκονομική και πολιτική δύναμη ώρισμένων μονοπωλιακών ομάδων και τòυς απέδωσε τεράστια συμπληρωματικά κέρδη. Οί πιò μιλιταριστικές ομάδες, προπάντων στη Δυτική Γερμανία θέλουν νά χρησιμοποιήσουν τήν όλοκλήρωση για νά πραγματοποιήσουν τόν άτομικό έξοπλισμό τους και νά έμποδίσουν τή διεθνή ύφεση. 'Αλλά δέν μπορεί νά συζητείται, πòς ή Κοινή 'Αγορά θά μπορέσει νά έξαλείψει τίς καπιταλιστικές αντιθέσεις, ούτε νά έξασφαλίσει σταθερή ανάπτυξη τής οίκονομίας τής Δυτικής Γερμανίας και τών συνεταίρων της στην Κοινή 'Αγορά.

**

Οί μορφές πάλης, πòυ αναπτύσσονται στη Δυτική Γερμανία έναντίον τών συνεπειών τής Ιμπεριαλιστικής όλοκληρώσεως και τòυ μονοπωλιακòυ κεφαλαίου πòυ κυριαρχεί στην Κοινή 'Αγορά, είναι διάφορες. Ξεκινòυν άπò τίς μαζικές διαδηλώσεις τών άγροτών τής Δυτικής Γερμανίας και φθάνουν ως τίς διεκδικήσεις τών συνδικάτων για τήν αύξηση τής έπιρροής τής εργατικής τάξεως στις έπιχειρήσεις. 'Η ποικιλία αútη τών μορφών και μεθόδων είναι άναγκαία για τήν άπόσπαση ώφελιμάτων άπ' τά μονοπώλια θέση πρòς θέση.

Είναι ωστόσο προφανές ότι δεν είναι αρκετός ο αγώνας για τις διεκδικήσεις, που αφορούν ένα ιδιαίτερα τομέα της οικονομικής ζωής της Κοινής 'Αγοράς.

Ο ιμπεριαλιστικός δρόμος ολοκλήρωσεως της οικονομίας με τη μορφή της Κοινής 'Αγοράς και άλλων διεθνών κρατικών μονοπωλιακών οργανισμών, δρόμος που θεληματικά ακολούθησαν οι διευθύνουσες ομάδες του δυτικού μονοπωλιακού κεφαλαίου, είναι αναπόφευκτα συνδεδεμένος με μια βαθειά διαίρεση της Εύρώπης, με την ανάπτυξη και την ύξυνση πολυαριθμών διεθνών αντιθέσεων. Αυτό, όχι μονάχα θα θάινει την άβυσσο, που χωρίζει τα σοσιαλιστικά και τα καπιταλιστικά κράτη, αλλά και δξύνει την πάλη ανάμεσα στις διάφορες ομάδες και τα διάφορα ιμπεριαλιστικά μπλόκ.

Η συγκέντρωση υπερβολικής εξουσίας στα χέρια των πιο μιλιταριστικών και των πιο ρεβανσιστικών ομάδων του δυτικογερμανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου, είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη για την ειρήνη. Έτσι, η πάλη της εργατικής τάξεως και των άλλων προοδευτικών δυνάμεων της Δυτικής Γερμανίας έναντι της πολιτικής των ομάδων του χρηματιστικού κεφαλαίου που κυριαρχεί στη Δυτική Γερμανία, πρέπει να καταλήξει στην ανάπτυξη ομαλών εμπορικών σχέσεων, χωρίς διακρίσεις, σ' ολοκληρο τον κόσμο και ιδιαίτερα ανάμεσα στις καπιταλιστικές και σοσιαλιστικές χώρες και ανάμεσα στα δυο Γερμανικά Κρά-

τη. Στην πάλη αυτή πρέπει να λάβουν μέρος όλες οι δυνάμεις που ενδιαφέρονται για την ειρήνη και για να εμποδίσουν, πριν απ' όλα, την Κοινή 'Αγορά να εξυπηρετήσει την μιλιταριστική πολιτική της Δυτικής Γερμανίας. Γι' αυτόν το σκοπό το ένοποιημένο σοσιαλιστικό κόμμα και η κυβέρνηση της 'Ανατολικής Γερμανίας, προωθούν ένα γενικό πρόγραμμα ειρηνικής συνύπαρξης των δύο Γερμανικών κρατών, που, αν πραγματοποιηθεί, θα δημιουργήσει ανάμεσα στην 'Ανατολική και τη Δυτική Γερμανία κανονικές οικονομικές και πολιτικές σχέσεις, από την αύξηση του εμπορίου μέχρι την απαγόρευση των ατομικών όπλων. Το ούσιώδες γι' αυτό το πρόγραμμα είναι να απομονωθούν και να χαλιναγωγηθούν οι πιο μιλιταριστικοί ιμπεριαλιστικοί κύκλοι της Δυτικής Γερμανίας, που σήμερα καθορίζουν την πολιτική της Κοινής 'Αγοράς.

Η πραγματική λύση για την πολιτική ολοκλήρωσης των εξάλλων της Μπόν, προϋποθέτει έναν οργανικό δεσμό ανάμεσα στην πάλη για την πραγματοποίηση των οικονομικών και κοινωνικών διεκδικήσεων σε ώρισμένους τομείς της Κοινής 'Αγοράς και την πάλη για την πραγματοποίηση των αρχών της ειρηνικής συνυπάρξεως, για τον άφοπλισμό, για την διεθνή ύφεση, για την ανάπτυξη ενός διεθνούς εμπορίου χωρίς τα φράγματα που θέτουν οι ιμπεριαλιστές.